

BÀI HỌC 4

THỜI KỲ CUỐI CÙNG VÀ CHƯƠNG TRÌNH CỨU RỜI

CÂU GỐC: “*Này sự yêu thương ở tại đây: ấy chẳng phải chúng ta đã yêu Đức Chúa Trời, nhưng Ngài đã yêu chúng ta, và sai Con Ngài làm của lễ chuộc tội chúng ta.*” (1 Giăng 4:10).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: *Giăng 14:9; Sô-phô-ni 3:17; Giăng 1:1–3; Rô-ma 8:38, 39; Thi thiên 91:15, 16.*

Điểm khác biệt quan trọng nào giữa Cơ Đốc giáo và các tôn giáo không thuộc Cơ Đốc giáo? Các tôn giáo không phải Cơ Đốc giáo nói rất nhiều về các giáo chủ (vị thành lập tôn giáo của họ) và các sự dạy dỗ của các vị ấy. Nhưng các tôn giáo không phải Cơ Đốc giáo chẳng nói được bao nhiêu điều về những gì mà giáo chủ của họ *đã làm cho họ là các tín đồ*. Tại sao? Bởi vì các giáo chủ này không làm được gì để cứu tín đồ của họ cả. Điều quý nhất mà họ có thể làm được là họ dạy những kẻ theo họ là phải tự “cứu” lấy mình.

Nhưng Cơ Đốc giáo thì khác. Là Cơ Đốc nhân, chúng ta nói về các sự dạy dỗ của Đức Chúa Giê-su. Nhưng đồng thời chúng ta cũng nói về những gì Đức Chúa Giê-su đã làm để cứu chúng ta. Đức Chúa Giê-su đã làm gì? Ngài đã trở nên người phạm (Rô-ma 8:3). Ngài đã chết cái chết của một kẻ đầy tội lỗi và chịu nhục hình trên thập tự giá (Rô-ma 5:8). Ngài đã sống lại từ kẻ chết (1 Phi-e-rơ 1:3). Ngài đang làm việc trên thiên đàng để mang chúng ta về sống với Ngài nơi thiên quốc (Ê-bê-rơ 7:25). Tất cả các điều này là để cứu chúng ta. Chúng ta không thể tự cứu mình bằng bất cứ hành động hay đại nghĩa nào của mình cả. Sự thật rằng chỉ có mình Đức Chúa Giê-su mới cứu chúng ta được là một chân lý rất quan trọng cho chúng ta trong những ngày cuối cùng này.

TÌNH YÊU CỦA CHA THIÊN THƯỢNG CHO CHÚNG TA

Không lâu trước khi Ngài phải chết trên thập tự giá, Đức Chúa Giê-su trò chuyện cùng các môn đệ thân tín nhất của mình, Ngài giải thích cho họ biết rằng con người chỉ có thể trở về cùng Cha Thiên Thượng của họ nhờ vào việc tin Đức Chúa Giê-su mà thôi. Một trong những người theo Đức Chúa Giê-su là Phi-líp khi nghe vậy thì nói, “Chúa ôi, xin chỉ Cha cho chúng con. Như vậy là đủ rồi” (Giăng 14:8).

Đức Chúa Giê-su trả lời Phi-líp thế nào trong Giăng 14:9? Câu trả lời của Chúa cho chúng ta biết gì về Cha Thiên Thượng của chúng ta? Qua câu hỏi của Phi-líp chúng ta thấy ông đã có tư tưởng sai lầm nào về Đức Chúa Trời? Các sự sai lầm ấy là gì? Vì sao câu trả lời của Đức Chúa Giê-su chỉ ra sự sai lầm của Phi-líp?

Nhiều người cho rằng Cựu Ước diễn tả về một Đức Chúa Trời hà khắc. Và họ cũng nói rằng Tân Ước cho chúng ta thấy một Đức Chúa Trời đầy nhân từ và rất sẵn lòng tha thứ. Những người này nói rằng Kinh Thánh cho chúng ta thấy hai hình ảnh rất khác nhau của Đức Chúa Trời. Nhưng suy nghĩ như vậy là sai. Đức Chúa Trời của Cựu Ước cũng là Đức Chúa Trời của Tân Ước, và Ngài có cùng một lòng nhân từ và sẵn sàng tha thứ như nhau.

Một trong những lý do mà Đức Chúa Giê-su phải đến thế gian là để tỏ bày cho người ta thấy sự thật về Đức Chúa Cha. Thời kỳ khi Đức Chúa Giê-su xuống trần thế, cái tư tưởng sai lạc về Đức Chúa Cha đã tràn ngập trong đầu mọi người khắp nơi, nhất là những kẻ chẳng tin Đức Chúa Trời. Và còn đau lòng hơn nữa, ngay cả chính dân được chọn của Chúa cũng đã có những tư tưởng sai lầm về Ngài. “Thế gian lúc ấy là một nơi tối tăm bởi vì người ta tin vào những ý tưởng sai lạc về Đức Chúa Trời. Đức Chúa Giê-su đến để mang chân lý đến cho loài người trên thế gian và để mang họ trở về lại cùng Đức Chúa Trời. Đức Chúa Giê-su đến đã đánh đổ những lời dối trá của Sa-tan.” – Phòng trích Ellen G. White, *Hy Vọng Muôn Đời - The Desire of Ages*, trang 22.

Đức Chúa Trời trước sau như một. Ngài không hề thay đổi. Nếu chúng ta hiểu rõ rằng tại sao những điều xảy đến trong thời kỳ Cựu Ước thì chúng ta sẽ thấy Đức Chúa Trời là một Đấng đầy lòng nhân từ và sẵn lòng tha thứ, trong Cựu Ước cũng như trong Tân Ước. “Đức Chúa Trời là sự yêu thương,” (1 Giăng 4:8). Đức Chúa Trời không đổi thay. “Đức Chúa Giê-su, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời, không hề thay đổi” (Hê-bơ-rơ 13:8).

Cũng hãy nhớ rằng chính Đức Chúa Trời của Cựu Ước là Đấng đã phải chịu treo trên thập tự giá. Đây là Đức Chúa Trời chậm nóng giận, và vì tình yêu của Ngài mà Ngài không bao giờ bỏ chúng ta (Thi thiên 147:11). Ngài là Đức Chúa Trời muốn cho dân sự Ngài được phần hưng và có niềm hy vọng (Giê-rê-mi 28:11). Ngài là thành tín, công bình và đầy lòng yêu thương (Xuất Ê-díp-tô Ký 34:6, 7). Đức Chúa Trời là tất cả những điều kể trên và còn nhiều hơn nữa.

TÌNH YÊU ĐỨC CHÚA GIÊ-SU CÓ CHO CHÚNG TA

Tội lỗi đã làm cho nhân loại bị chia cách khỏi Đức Chúa Trời. Sự ngăn cách giữa con người và Đức Chúa Trời thật rộng, thật sâu và thật nguy hiểm. Sự cách ngăn ấy phải chấm dứt. Ngày nào khoảng cách ấy chưa được dẹp bỏ thì con người vẫn còn bị hư mất trong đời đời. Không gì có thể hàn gắn được sự cách ngăn ấy trừ một điều nào đó nhiệm mầu và kỳ diệu mới có thể làm cho con người được hòa thuận lại và không còn bị tách rời khỏi Cha Thiên Thượng của họ. Điều nhiệm mầu ấy chỉ có thể thực hiện được bởi một Đức Chúa Trời diệu kỳ thì mới giải quyết được nan đề của sự phân ly. Đấng diệu kỳ ấy chính là Đức Chúa Giê-su. Đức Chúa Giê-su đã trở nên người phạm, sống cuộc sống của người phạm mà không hề phạm tội, và Ngài đã phải trả giá chuộc tội cho tội lỗi của mỗi người chúng ta.

Đọc Giảng 1:1-3, 14 và Phi-líp 2:5-8. Các câu này dạy chúng ta biết gì về Đức Chúa Giê-su?

Đức Chúa Giê-su là Đấng nhiệm mầu và là Đấng có sự sống đời đời. Ngài không cần phải trông nhờ bất cứ ai cho sự sống của Ngài. Ngài không những chỉ giống như Đức Chúa Trời mà chính Ngài là Đức Chúa Trời. Đức Chúa Giê-su vẫn là Đức Chúa Trời khi Ngài nhận mang lấy hình thể của con người. Ngài làm người để phải chịu bị thống trị bởi luật của thể xác loài người như mọi con người trên trần gian. Ngài làm người để Ngài có thể chết thế cho chúng ta. Ngài chết cho bất cứ ai đã vi phạm Luật Pháp của Đức Chúa Trời, vì vậy Ngài đã chết cho tất cả mọi người đã sống trên địa cầu (Rô-ma 3:23).

Khi Đức Chúa Giê-su xuống trần thế, Ngài ở trong dạng thể con người, Ngài không có một quyền năng nào đặc biệt hơn loài người. Đức Chúa Giê-su vâng phục luật pháp của Đức Chúa Trời, nhưng Ngài không dùng quyền năng Thiên Chúa của mình để vâng phục, mà Ngài chỉ biết trông cậy, tin tưởng và nhờ vào quyền năng của Đức Chúa Trời như mọi con người có thể trông cậy.

Đức Chúa Giê-su hoàn toàn là Đức Chúa Trời và Ngài cũng hoàn toàn là một con người. Đức Chúa Giê-su “lấy lời có quyền phép của Ngài đặt nâng đỡ muôn vật” (Hê-bơ-rơ 1:3). Nhưng cũng cùng Đức Chúa Trời này đã xuống trần gian bằng hình ảnh một hài nhi phải nằm trong máng cỏ. Đức Chúa Giê-su “có trước muôn vật, và muôn vật đứng vững trong Ngài” (Cô-lô-se 1:17). Đức Chúa Giê-su là Đấng đã dựng nên muôn vật (Giăng 1:3). Và cũng chính đây là Đức Chúa Trời đã bị đóng đinh và treo trên cây thập tự giá (Công vụ 5:30).

Tất cả những lời Kinh Thánh chúng ta đã học trên cho chúng ta thấy tình yêu mà Đức Chúa Giê-su đã có cho nhân loại. Cho hết thảy chúng ta. Qua tình yêu thương của Đức Chúa Giê-su mà chúng ta biết Đức Chúa Trời như thế nào. Quả là một lễ thật mà chúng ta phải hết sức vui mừng.

Những gì chúng ta học trong ngày hôm nay có cho chúng ta những lý do mạnh mẽ để tin tưởng vào những lời sứ đồ Phao-lô đã viết trong Rô-ma 8:38, 39?

TÌNH YÊU CỦA ĐỨC THÁNH LINH CÓ CHO CHÚNG TA

Nhiều người không hiểu Đức Thánh Linh. Người ta thường hiểu lầm Đức Thánh Linh cũng như họ hay hiểu lầm Đức Chúa Cha. Có nhiều tư tưởng gia về Kinh Thánh nghĩ rằng Đức Thánh Linh không phải là một Đấng thực thể. Mà các tư tưởng gia này lại tin rằng Thánh Linh chỉ là một hình ảnh trừu tượng để nói lên về một tình yêu giữa Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con. Lỗi suy nghĩ này đặt Đức Thánh Linh trong một thể trừu tượng và chỉ là một niềm xúc cảm giữa Đức Chúa Trời và Đức Chúa Giê-su chứ không là Đức Chúa Thánh Linh.

Nhưng Kinh Thánh chứng minh rằng Đức Thánh Linh là một Đấng thực thể. Cơ Đốc nhân đã được làm báp-têm trong danh của Đức Chúa Thánh Linh cũng như danh của Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con (Ma-thi-ơ 28:19). Đức Thánh Linh dành sự vinh hiển về cho Đức Chúa Giê-su (Giăng 16:14). Đức Thánh Linh nói cho loài người biết rằng tội lỗi là điều sai (Giăng 16:8). Chúng ta có thể làm Đức Thánh Linh buồn lòng qua cách chúng ta sống cuộc sống mình (Ê-phê-sô 4:30). Đức Thánh Linh an ủi chúng ta (Giăng 14:16). Ngài là một Thầy giáo (Lu-ca 12:12). Ngài “nói với Đức Chúa Trời vì chúng ta” (Rô-ma 8:26). Đức Thánh Linh làm cho chúng ta được nên thánh (1 Phi-e-rơ 1:2). Đức Chúa Giê-su nói rằng chính Đức Thánh Linh hướng dẫn người ta đi đến chân lý (Giăng 16:13).

Đức Thánh Linh cũng là Đức Chúa Trời. Ngài là một trong ba ngôi Đức Chúa Trời như Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con. Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh là Đức Chúa Trời.

Mọi điều Đức Thánh Linh làm tỏ cho chúng ta thấy lòng yêu thương của Đức Chúa Trời. Ngoài ra Đức Thánh Linh còn làm những điều gì nữa? Hãy đọc Lu-ca 12:12; Giăng 16:8-13; và Công vụ 13:2 để giúp tìm câu trả lời.

Điều gì là minh chứng vĩ đại nhất để chỉ cho chúng ta biết Đức Thánh Linh là Đức Chúa Trời? Ấy là sự kiện rằng Đức Thánh Linh đã làm cho Ma-ri thọ thai và làm sự ra đời của Hài nhi Giê-su được thực hiện. Chính Đức Thánh Linh đã đặt hài nhi Giê-su vào tử cung của người nữ đồng trinh Ma-ri, và bảo thai lớn dần trong bụng Ma-ri. Sự kiện nhiệm mầu này chỉ có Đức Chúa Trời mới thực hiện được thôi.

Đức Thánh Linh cùng làm việc với Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con để cứu chúng ta. “Đức Chúa Trời Cha, Con, và Thánh Linh xót thương loài người vô cùng, và ba Ngôi Đức Chúa Trời đã cùng làm việc với nhau để cứu nhân loại khỏi tiền công của tội lỗi.” Phỏng trích Ellen G. White, *Các Lời Khuyên Bảo cho Sức Khỏe – Counsels on Health*, trang 222.

Tại sao cái ý tưởng rằng, cả ba Ngôi Đức Chúa Trời đang cùng nhau làm việc để chúng ta được cứu, xoa dịu bớt mọi bồn chồn và bức rứt trong lòng chúng ta?

CHÚNG TA CÓ THỂ ĐOAN CHẮC RẰNG ĐỨC CHÚA TRỜI SẼ CỨU MÌNH

Một số chúng ta, là tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm có niềm tin rằng không biết mình có được cứu không. Chúng ta muốn biết mình sẽ nhận được sự sống đời đời không. Chúng ta cố gắng sống đời sống hoàn hảo, nhưng tận tâm tâm biết mình vẫn còn nhiều thiếu sót để xứng đáng được cứu. Chúng ta dò xét lòng mình, và rồi thấy mình thật chẳng có niềm hy vọng là xứng đáng trong đời này.

Sự hoàn hảo thánh khiết của cuộc đời Đức Chúa Giê-su nơi trần thế thật khác xa cuộc đời của chúng ta. Rồi chúng ta đọc thấy lời Kinh Thánh nói, “Hãy vào cửa hẹp, vì cửa rộng và đường khoáng dẫn đến sự hư mất, kẻ vào đó cũng nhiều. Song cửa hẹp và đường chật dẫn đến sự sống, kẻ kiếm được thì ít” (Ma-thi-ơ 7:13, 14). Những lời này chỉ làm niềm tin chính bản thân mình có vào được nước Thiên Đàng không càng thêm nặng nề.

Như vậy thì làm thế nào để chúng ta cảm thấy mình sẵn sàng cho ngày Đức Chúa Giê-su trở lại. Đây là câu trả lời: Chúng ta phải biết chắc ngay giờ phút này là mình đã được cứu. Chúng ta phải có được cái niềm vui rằng Đức Chúa Giê-su đã cố gắng hết sức Ngài để cứu chúng ta, để giành chúng ta ra khỏi kềm kẹp của Sa-tan và gông cùm của sự chết. Thì chúng ta sẽ luôn sẵn sàng đối diện với tương lai. Bởi vì chúng ta đã học những ngày qua rằng cả thiên đàng, Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con và Đức Thánh Linh đã làm hết sức và đủ mọi cách để cứu chúng ta. Vậy cho nên chúng ta có thể tin tưởng vào Đức Chúa Trời vì Ngài luôn muốn cứu chúng ta.

Đọc các câu dưới đây. Niềm hy vọng nào chúng ta tìm được trong sự tin tưởng rằng Đức Chúa Trời muốn cứu chúng ta? Tại sao chúng ta có thể đoan chắc về những điều Đức Chúa Trời đã làm cho chúng ta và các lời hứa về những gì Ngài sẽ làm cho chúng ta trong tương lai?

Thi thiên 91:15, 16 _____

Giô-ên 2:31, 32 _____

Giăng 10:28 _____

Rô-ma 10: 9-13 _____

1 Giăng 5:11-13 _____

Đức Chúa Trời nói với chúng ta, đến cả Ngài đã ra lệnh cho chúng ta, là phải sống một đời sống thánh khiết. Nhưng đời sống thánh khiết này chỉ có thể thành hiện thực nhờ bởi Đức Chúa Giê-su đã cứu chúng ta. Chúng ta không sống đời sống thánh khiết để sẽ được ban thưởng sự cứu rỗi mà là vì Đức Chúa Giê-su đã chuộc chúng ta rồi nên chúng ta cố gắng sống cuộc đời thánh khiết. Chúng ta phải biết vâng phục Chúa cho đến đến độ phải đổi lấy mạng sống mình. Nhưng chúng ta phải tin vào món quà rằng Ngài cứu chúng ta. Vì món quà này là niềm hy vọng duy nhất cho chúng ta. Những kẻ tin Chúa sẽ tỏ cho mọi người trên thế gian thấy rằng họ là những kẻ trung thành và vâng phục Chúa trong ngày cuối cùng. Đời sống trung thành và vâng phục ấy chỉ đến qua sự tin tưởng rằng Đức Chúa Giê-su cứu họ.

PHÚC ÂM CÒN ĐẾN MUÔN ĐỜI

Đọc Khải huyền 14:6, 7. “Tin lành đời đời” có nghĩa gì?

Tin mừng về sự cứu rỗi như lời Giảng nói, còn nguyên muôn đời là thêm một bằng chứng rằng Đức Chúa Trời không hề thay đổi. Một Đức Chúa Trời không hề thay đổi nên phúc âm của Ngài cũng trước sau như một, chẳng bao giờ đổi thay. Phúc âm cho chúng ta thấy tình yêu thương của Chúa cho chúng ta cũng không bao giờ thay đổi. Tin mừng này phải được nói cho tất cả mọi con người trên toàn địa cầu này biết.

“Trước khi sáng thế, Ngài đã chọn chúng ta trong Đấng Christ, đấng làm nên thánh không chỗ trách được trước mặt Đức Chúa Trời, bởi sự thương yêu của Ngài đã định trước cho chúng ta được trở nên con nuôi của Ngài bởi Đức Chúa Jesus Christ, theo ý tốt của Ngài” (Ê-phê-sô 1:4, 5). Câu này có cho chúng ta thấy lẽ thật rằng Tin Lành còn đến muôn đời?

Trong hai câu Kinh Thánh trên, hãy xem những chữ mà tác giả Phao-lô dùng. “Chọn”, “định trước”, “bởi sự thương yêu của Ngài”. Đọc Ê-phê-sô 1:4, 5. Tất cả các chữ ấy đều tỏ cho chúng ta thấy ý định Đức Chúa Trời muốn cho chúng ta được sống muôn đời bên Ngài. Sự thật rằng Đức Chúa Trời đã dự tính sẽ cứu chúng ta từ trước khi tạo thiên lập địa, từ trước khi chúng ta hiện hữu, chúng tỏ tình yêu vô bờ của Ngài cho chúng ta. Tình yêu ấy tỏ rằng chúng ta được cứu không bởi do tài cán hay bởi công sức mình. Mà đúng ra, chúng ta được cứu bởi tình yêu Chúa có cho mình.

Làm thế nào chúng ta có thể tỏ cho mọi người quanh mình thấy rằng Đức Chúa Trời đã chọn chúng ta làm dân của Ngài và Ngài cũng muốn họ trở thành dân của Ngài nữa? Chúng ta tỏ cho mọi người thấy lẽ thật ấy qua cách sống của mình, sống một nếp sống “thánh khiết và không chỗ trách được” trước mặt Chúa. Đức Chúa Trời đã chọn chúng ta cũng để chúng ta sống nếp sống ấy.

Đức Chúa Trời đã chọn chúng ta để chúng ta tỏ bày và chia sẻ “Tin Lành” (hay Phúc Âm hoặc Tin Mừng) cho mọi người trên đất (Khải huyền 14:6). Sứ điệp phúc âm phải được chia sẻ cho mọi người khắp mọi nơi trước khi Đức Chúa Giê-su trở lại. Tại sao chúng ta phải cảm hội và trải nghiệm Tin Lành thực trong đời mình trước khi chúng ta đi ra chia sẻ cho người khác?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Chúng ta có thể đoán chắc trong niềm tin rằng chúng ta đã được cứu. Nhưng đừng ai tưởng rằng mình đã tự cứu ấy là do nơi công đức của mình. Có thể nào chúng ta có một đức tin giả dối như vậy chẳng? Có chứ. Đức Chúa Giê-su đã khuyến cáo chúng ta biết về điều ấy. Trong Ma-thi-ơ 7:21-23, Ngài đã phán, “Chẳng phải hề những kẻ nói cùng ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, thì đều được vào nước thiên đàng đâu; nhưng chỉ kẻ làm theo ý muốn của Cha ta ở trên trời mà thôi. Ngày đó, sẽ có nhiều người thưa cùng ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, chúng tôi chẳng từng nhờn danh Chúa mà nói tiên tri sao? nhờn danh Chúa mà trừ quỷ sao? và lại nhờn danh Chúa mà làm nhiều phép lạ sao? Khi ấy, ta sẽ phán rõ ràng cùng họ rằng: Hỡi kẻ làm gian ác, ta chẳng biết các ngươi bao giờ, hãy lui ra khỏi ta!”

Những người mà Đức Chúa Giê-su nhắc đến trong hai câu Kinh Thánh nầy có hai lỗi lầm. Trước hết, quả họ có làm mọi điều tốt lành và nhờn đức trong danh Chúa. Nhưng họ không làm theo chương trình mà Chúa đã truyền. Chương trình của Đức Chúa Trời là chúng ta phải giữ luật pháp của Ngài. Đức Chúa Giê-su không quở trách họ bằng câu, “hãy đi tránh khỏi mắt ta, hỡi những kẻ không xứng đáng.” Mà Ngài lại nói, “Hỡi kẻ làm gian ác.” Lời Chúa nói có nghĩa là họ có hành động, nhưng không hành động trong lòng vâng phục điều răn Chúa. Ngài biết lòng họ. Thứ hai, chúng ta có thấy là những người nầy xem mình là quan trọng lắm và việc họ làm là to lớn lắm. Họ hành động nhưng lòng không để vào những việc mình làm. Họ khoe với Chúa thành quả của mình và tưởng vì vậy Đức Chúa Trời sẽ xem họ là công bình. Nhưng họ quên mất, chỉ có những điều Đức Chúa Giê-su đã làm mới cứu chúng ta được. Khi chúng ta chấp nhận Đức Chúa Giê-su là Đấng chuộc chúng ta thì Đức Chúa Trời mới nhìn thấy chúng ta qua đời sống thánh khiết của Đức Chúa Giê-su.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Martin Luther nói, “Khi tôi nhìn vào con người tôi, tôi không biết làm sao mà tôi có thể được cứu được. Khi tôi nhìn vào Đức Chúa Giê-su, tôi không biết làm thế nào tôi phải bị chết mất cả.” – Phỏng trích. Tại sao chúng ta nên nhớ những lời nầy?
2. Đức Chúa Trời đã chọn cho chúng ta được cứu từ trước khi Ngài tạo dựng nên thế gian. Với lẽ thật như vậy thì tại sao *không* có nghĩa là tất cả mọi người sẽ được cứu? Tại sao sẽ có những người không được cứu? Có phải vì Đức Chúa Trời đã không chọn họ? Hay là bởi vì sự lựa chọn của chính cá nhân họ? Xin giải thích.
3. Có một trận thư hùng đang xảy ra giữa thiện và ác. Hiểu được điều ấy giúp chúng ta thế nào để chúng ta sống trên địa cầu đang có bao nhiêu là điều xấu xa đang xảy ra?